

Regler i saa Henseende. Kunde der virkelig gives Regler, som frembøde nogen Støtte for Finantsministeren uden at binde hans Hænder utilbørlig, vilde det imidlertid være meget behageligt, og jeg skulde i saa Fald naturligvis ikke modsætte mig det; men er der noget Forhold, hvor Finantsministeren maa have en fri Raadighed, fri Dispositionsret over Midlerne — naturligvis staar han til Ansvar for Anvendelsen af denne frie Raadighed og giver bagefter Forklaring derom — maa det dog vel være her. Det Forhold, der, efter hvad det ærede Medlem berørte, skulde finde Sted i Norge, kender jeg ikke saa nøie, at jeg i Dieblisset vel kan tale med derom; men jeg tvivler dog paa, at der er fuld Narfagernes Lighed. Kunde det ærede Medlem ivoirigt bringe det dertil, at Finantsministeren kunde gjøre Regning paa uegenyttig, frivillig Bistand fra Børsens Notabiliteter, skulde jeg visseelig ikke skyde Saabant fra mig; det behøver jeg neppe at sige. — Naar vi nu komme til Reserveconden, saaledes som den er for Dieblisset, er der Et og Andet i, hvad det ærede Medlem sagde derom, som jeg kan være enig i, men der er et Sovedpunkt, hvor jeg er uenig med ham. Det var for at faae et rigtigt Udgangspunkt, en lidt nærmere Forklaring, at jeg gjorde mine Spørgsmaal igaar, at jeg bad ham forklare sig nærmere; en saadan nærmere Samtale med ham var ikke ret vel mulig efter hans første Forredrag, thi der behøvedes positive Udtalelser fra hans Side, saaledes at jeg ikke blot stod overfor hans almindelige rasende Angreb paa de preussiske Obligationer; han er meget vred paa dem og finder, at det er saa slet et Reserveconden-Papir, at vi i Sui og Hast burde realisere dem alle. Jeg siger: Tværtimod, det er et ypperligt Papir; det er et ypperligt Reserveconden-Papir, og jeg for min Del vilde ønske, at vi ikke vare blevne af med saamange af dem, som Tilfældet desværre allerede er. Saa forskellige ere vore Anskuelser paa dette Punkt. Forholdet er jo det, at Finantsministeren i 1868 modtog i 4 pCts. preussiske Obligationer et Beløb af 17,329,700 Rd. Nu have vi desværre ikke mere tilbage end et Beløb af 8,825,200 Rd. Jeg vilde ønske, vi havde mange flere af dem; thi det er et ganske fortræffeligt Papir, som det vil være Synd at realisere uden særlig Dpfordring; i ethvert Fald bør det ingenlunde, som det ærede Medlem vilde, realiseres blot for at blive af med det. Jeg finder det ærede Medlems absolutte Realisationsbegjæring finantselet forkastelig, og skulde der, som det syntes at være Tilfældet, ligge nogen politisk Betragtning bag det ærede Medlems Fordring, finder jeg den politisk forkastelig. Det ærede Medlem vil dog ikke kunne modsigge, at det er et let realiserbart Papir (Frederiksen: Ja, i Dag!) Ja efter min Overbevisning baade i Dag og i Morgen og i overmorgen; efter menneskelig Beregning langt ud over baade i Dag og i Morgen og i overmorgen.

Det er ikke givet nogen Dødelig at kunne forudsæ, hvilke Konstellationer der vil indtræde under en stor europæisk Krig; Ingen kan forudsæ, hvorledes Kæmperne da ville falde. Men heller ikke kan Nogen være uvidende om, at hvilke Papirer vi til saadanne Tider end monne have, ville Krigsforholdene i ethvert Tilfælde udvise stor Indflydelse paa dem, og det hvad enten den Nation, hvis Papirer vi have, umiddelbart deltager i Krigen, eller det er en Nation, der staar udenfor Krigen; der er derimod Andet, hvori jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem. Man skal jo naturligvis søge at anbringe Reserveconden Midler paa en saa god Maade som muligt, i saa sikre og let realiserbare Effekter, som det lader sig gjøre. Derved er der nu imidlertid en Ting at bemærke, og det er Spørgsmaalet om Renten. Jeg vil ikke gjerne her gaa dybt ind paa disse Ting, da jeg ikke tror, det vil være hensigtsmæssigt, men Et vil jeg dog sige, og det er, at hvis det efter Forhandlingerne i Finantsudvalget skulde anses for sæv ønskeligt, hvis man gennem en Votering over et af Finantsministeren stillet Forslag til Medsættelse af det beregnede Udbytte, vilde betegne, at man ønskede et betydeligt Dpfsjøb f. Ex. af engelske Consols, uagtet de ere meget dyre, og Rentetabet altsaa forholdsvis vilde blive stort, saa skulde det ikke møde nogen principiel Modstand hos mig. Fremdeles er det saa langt fra, at jeg skulde være uenig med det ærede Medlem i, at det var nyttigt at have russiske Papirer, at jeg endog kan glæde ham med at sige, at vi have ikke saa faa af dem. Jeg skal ikke her nævne Summerne; thi det er jo ikke den Slags Ting, man skal fremdrage her i Enkeltighederne; senere vil der jo, hvis det ønskes, være Anledning til at give den Slags Dplysninger i Finantsudvalget. Jeg skal imidlertid sige, at vi i vor fortræffelige Reserveconden have et fortræffeligt Beløb af russiske engelske Papirer. Det ærede Medlem talte dernæst om Sterling; ja, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Sterling er meget brugbart, og jeg kan ogsaa her glæde ham med at sige, at Finantsministeren raader over ikke saa lidt deraf. Jeg tør i det Hele taget sige, at vor nuværende Reserveconden er meget god; ja, man gaar fremad lidt efter lidt; selv i den tilbageblevne noget uformelige Masse af danske 4 pCts. Obligationer kan man bringe nogen Bevægelse, men det maa naturligvis ske med Lempe, med stor Forsomhed, for at Obligationerne ikke skulle trykkes. Jeg er altsaa enig i meget af, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg er grundig uenig med ham i den Betragtning, at vi skulde fly de preussiske Papirer som Pesten og søge at blive af med dem saa hurtigt som muligt; jeg mener tværtimod, at det er et elskværdigt Papir.

Clausen: Der er gjentagne Gange under Forhandlingen her bragt en Sag paa Bane,